

Diplomová práce „Huehuetlatolli - morální ponaučení nejen starých Aztéků“ analyzuje z několika různých hledisek tento méně známý literární žánr nahuaského písemnictví. Původní podobu pravděpodobně ústně tradovaných útvarů dnes známe díky sběratelské činnosti dvou španělských františkánských misionářů Andrése de Olmos a Bernardina de Sahagún, kteří se po příchodu do oblasti dnešního Mexika hned na samém počátku koloniálního období zajímali o domorodou kulturu a její tradice. K rozboru mi posloužily texty z knihy VI Historia general de las cosas de Nueva Espaa od Bernardina de Sahagún.

V úvodních kapitolách jsou na základě odborných prací mexických i jiných zahraničních badatelů, zejména Ángela Maríi Garibaye, Miguela Leóna-Portilly, Markéty Křížové a dalších, vyvozeny obecné závěry o nahuaské kultuře a vztahu jednoho z nejznámějších předkolumbovských etnik Aztéků k tomuto fenoménu. Je zde také popsána sběratelská aktivita obou výše zmíněných misionářů a její výsledky. Následně jsou uvedeny argumenty, na jejichž základě byly jako podklad pro tuto práci vybrány texty v konečné podobě zpracované Bernardinem de Sahagún. Pro poskytnutí uceleného pohledu na nahuaské písemnictví, za jehož nedílnou součást jsou huehuetlatolli považovány, bylo rovněž nutné uvést jeho klasifikaci a některé základní charakteristiky.